

متن پرسش

سلام استاد گرامی، خداوند به شما طول عمر عنایت فرماید که با نوشته ها و سخنرانی هایتان باعث شدید همه چیز را از دریچه وجودی معرفت نفس بنگریم، خداوند جزای خیر به شما دهد. استاد عزیز دوستی بعد از گوش دادن سخنرانی تفسیر سوره واقعه حضرتعالی شبهه ایی وارد دانسته اند که عرض می شود «فرمایشات حضرتعالی را با مطالعه تفسیر سوره واقعه المیزان مطابقت داده است آنگونه که شما شرح می فرمایید در کتاب تفسیر المیزان نبود به طور اخص منظور این است که فرمودید اگر معانی این تفسیر آیه های شرح نعمات بهشتی همین گلابی خوردن باشد و در توجیح اش هم بگوییم اعراب بادیه نشین برای اینکه درک کند خداوند اینگونه صحبت کرده است و اصلاً منظور از فهم دنیایی بشر از آیه های «عربا اترابا» و «فاکله کثیره» و «فجعلناهن ابکارا» نیست. حال با عنایت به اینکه حضرتعالی تمرکزتان در بسط المیزان است چگونه این دو جمع می شود که چنین فرمایش هایی که فرمودید در المیزان نیست. اگر منظور باطن این آیات است صاحب المیزان هم وارد باطن آیات نشده و ادعا ندارد که مفهوم این آیاتی که در سوره واقعه است اصلاً به چنین مفهومی که عامه مردم می فهمند نیست و معنای فراتر از این مفاهیم دارد لذا حضرتعالی این سخنرانی تفسیر سوره واقعه را فهم برداشت و رسیده های خودتان می دانید؟ آیا مرجع مکتوبی مثل شرح سوره واقعه ملاصدرا علیه الرحمه چنین تفسیری کرده است؟ آیا آیت الله جوادی آملی چنین توضیحاتی بر این آیات دارد؟ آیا امکان ارایه نوشته و مستندی از بزرگان قبل یا معاصر برای این تفسیرتان وجود دارد؟ از لطف و محبتان بسیار پاسگزارم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: بنده عموماً سوره‌های مربوط به معاد مثل سوره‌ی واقعه و الزّحمن را به کمک کتاب جناب عبدالرزاق کاشانی مشهور به تفسیر ابن عربی انجام می‌دهم. زیرا همان‌طور که مطلع هستید علامه‌ی طباطبایی معتقد بودند تا آن زمان هنوز حوزه‌ها آمادگی ورود به بحث معاد را آن‌طور که باید ندارند. البته فعلاً شرایط تغییر کرده است. موفق باشید